

Vec C-400/02

Gerard Merida

proti

Spolkovej republike Nemecko

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesarbeitsgericht)

„Článok 39 ES – Kolektívna zmluva – Dočasný dodatočný príspevok v prospech bývalých civilných zamestnancov spojeneckých ozbrojených síl v Nemecku – Cezhraniční pracovníci – Určenie vymeriavacieho základu tohto príspevku – Zohľadnenie odhadovanej nemeckej dane z príjmov“

Abstrakt rozsudku

Voľný pohyb osôb – Pracovníci – Rovnaké zaobchádzanie – Sociálne výhody – Dočasný príspevok poskytovaný zamestnancom v prípade prepustenia – Odpočítanie odhadovanej dane z príjmov teoreticky splatnej v štáte, v ktorom sa vykonával pracovný pomer, u pracovníka, ktorý má trvalý pobyt v inom členskom štáte a tam podlieha dani – Neprípustnosť – Odôvodnenie – Nedostatok

(Článok 39 ES; nariadenie Rady č. 1612/68, článok 7 ods. 4)

Článok 39 ES a článok 7 ods. 4 nariadenia č. 1612/68 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva bránia prijatiu alebo existencii takej vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v kolektívnej zmluve, podľa ktorej sa výška sociálnej dávky, akou je dočasný príspevok na doplnenie dávok poskytovaných v prípade nezamestnanosti, priznávaný zamestnancom v prípade prepustenia a poskytovaný členským štátom, v ktorom sa vykonával pracovný pomer vypočíta tak, že odhadovaná daň z príjmov splatná v tomto členskom štáte sa odpočíta pri určení vymeriavacieho základu tohto príspevku, pričom však v zmysle zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia platy, mzdy a iné podobné odmeny poskytované pracovníkom, ktorí nemajú trvalý pobyt v tomto členskom štáte, sa zdaňujú iba v členskom štáte, kde majú trvalý pobyt.

Administratívne ťažkosti, ktoré by nastali členskému štátu, v ktorom sa vykonával pracovný pomer, použitím odlišných spôsobov výpočtu tohto príspevku podľa trvalého pobytu dotknutej osoby a rozpočtové dôsledky vyplývajúce z nezohľadnenia vnútroštátnej dane z príjmov, nemôžu odôvodniť nesplnenie si povinností vyplývajúcich zo Zmluvy ES týmto členským štátom.

(pozri body 29 – 30, 37 a výrok)

zo 16. septembra 2004 (*)

„?lánok 39 ES – Kolektívna zmluva – Do?asný dodato?ný príspevok v prospech bývalých civilných zamestnancov spojeneckých ozbrojených síl v Nemecku – Cezhrani?ní pracovníci – Ur?enie vymeriavacieho základu tohto príspevku – Zoh?adnenie odhadovanej nemeckej dane z príjmov“

Vo veci C?400/02,

ktorej predmetom je návrh na za?atie prejudiciálneho konania pod?a ?lánku 234 ES, podaný rozhodnutím Bundesarbeitsgericht (Nemecko) z 27. júna 2002 a doru?ený Súdnemu dvoru 12. novembra 2002, ktorý súvisí s konaním:

Gerard Merida

proti

Spolkovej republike Nemecko,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J.?P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), R. Schintgen a N. Colneric,

generálna advokátka: C. Stix-Hackl,

tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka,

so zrete?om na písomnú ?as? konania a po pojednávaní z 15. januára 2004,

so zrete?om na pripomienky, ktoré predložili:

- pán Merida, v zastúpení: F. Lorenz, advokát,
- Spolková republika Nemecko, v zastúpení: W.-D. Plessing, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci E. H. Neuert, advokát,
- Komisia Európskych spolo?enstiev, v zastúpení: G. Braun, R. Lyal a D. Martin, splnomocnení zástupcovia,

po vypo?utí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 5. februára 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na za?atie prejudiciálneho konania sa týka výkladu ?lánku 39 ES.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Meridom, francúzskym občanom, a Spolkovou republikou Nemecko o výpočte dočasného dodatočného príspevku („Überbrückungsbeihilfe“, alej len „dočasný príspevok“), ktorý žalovaná poskytovala dotknutej osobe na základe Tarifvertrag zur sozialen Sicherung der Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (kolektívna zmluva o sociálnom zabezpečení zamestnancov ozbrojených síl rozmiestnených na území Spolkovej republiky Nemecko) z 31. augusta 1971 (alej len „TV SozSich“).

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 V zmysle článku 7 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 257, s. 2):

„1. S pracovníkom, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, sa na území iného členského štátu nesmie z dôvodu jeho štátnej príslušnosti zaobchádzať inak, ako s vlastnými pracovníkmi, pokiaľ ide o podmienky zamestnania a pracovné podmienky, najmä odmeňovanie, prepustenie, a ak by sa stal nezamestnaným, opätovné zaňobčadenie do práce alebo zamestnania.

...

4. Každá klauzula kolektívnej alebo individuálnej zmluvy, alebo akejkoľvek inej kolektívnej úpravy týkajúcej sa prístupu k zamestnaniu, výkonu zamestnania, odmeňovania a ďalších pracovných podmienok alebo prepustenia je neplatná, ak ustanovuje alebo povoľuje diskriminačné podmienky vo vzťahu k pracovníkom, ktorí sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov.“

Vnútroštátna právna úprava

4 V súvislosti s dočasným príspevkom stanovuje článok 4 TV SozSich toto:

„1. Dočasný príspevok sa poskytuje:

...

“b) dodatočne k príspevkom Bundesanstalt für Arbeit (Spolkový úrad práce) poskytovaným v prípade nezamestnanosti alebo profesijného vzdelávania (podpora v nezamestnanosti, sociálna pomoc nezamestnaným, príspevok na životné náklady),

...

3. a) (1) Vymeriavacím základom pre výpočet dočasného príspevku poberaného dodatočne k príjmom poberaným pre účely rekvalifikácie (odsek 1 písm. a)) je základná odmena podľa článku 16 písm. a) [Tarifvertrag für die Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (kolektívna zmluva zamestnancov ozbrojených síl umiestnených na území Spolkovej republiky Nemecko), zo 16. decembra 1966 (alej len „TV AL II“)], na ktorý mal zamestnanec nárok v deň skončenia pracovného pomeru za jeden úplný kalendárny mesiac pri bežnom pracovnom pomere v zmysle jeho pracovnej zmluvy....

...

3. b) Vymeriavacím základom pre výpočet dočasného príspevku poberaného dodatočne k

príspevkom poskytovaným Bundesanstalt für Arbeit (ods. 1 písm. b)... je vymeriavací základ podľa písm. a) vyššie znížený o zákonné zrážky zo mzdy. V prípade určenia výšky dane z príjmov a poistného na sociálne poistenie odhadom sa vychádza z daňových údajov a údajov sociálneho zabezpečenia, ktoré sa vzťahujú na zamestnanca v čase vyplatenia dočasného príspevku bez zohľadnenia nezdaniteľnej časti základu dane uvedenej na mzdovom liste („Lohnsteuerkarte“).

4. Dočasný príspevok predstavuje:

- počas trvania prvého roku po skončení pracovného pomeru 100 %,
- od druhého roku 90 %
- rozdielu medzi vymeriavacím základom [ods. 3 písm. a) alebo b)] a príspevkami uvedenými v odsekoch 1 a 2 vyššie.

Ak sa dočasný príspevok poskytuje dodatočne k príspevkom poskytovaným Bundesanstalt für Arbeit alebo z titulu zdravotného alebo úrazového poistenia, pripočíta sa k nemu čiastka potrebná na pokrytie dane z príjmov.

...“

5 V súlade s bodom 2 Erläuterungen und Verfahrensrichtlinien zum TV SozSich – Neufassung 1992 (vysvetlenia a usmernenia v konaniach o kolektívnych zmluvách – nové znenie z 1992, alej len „vysvetlenia a usmernenia“):

„V súvislosti s článkom 4 ods. 1:

...

2.6.5 Podpora v nezamestnanosti, ktorú môže cezhraničný pracovník pochádzajúci z členského štátu Európskej únie poberať iba v štáte, kde má trvalý pobyt v zásade zodpovedá príspevkom poskytovaným Bundesanstalt für Arbeit, ak cezhraničný pracovník mohol zo svojho trvalého pobytu v tom období vykonávať činnosť na nemeckom pracovnom trhu.

...

V súvislosti s článkom 4 ods. 3:

...

2.8.5 Ak bol zamestnanec ku dňu výpovede oslobodený od dane z príjmov z dôvodu aplikácie zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia, na účely určenia vymeriavacieho základu podľa ods. 3 písm. b) sa vychádza zo zrážok zo mzdy na účely plnenia daňovej povinnosti, ktoré by sa uplatnili v prípade nemeckého zamestnanca, ktorý má trvalý pobyt v Nemecku, za porovnateľných okolností

...

V súvislosti s článkom 4 ods. 4:

...

2.9.4 Ak zamestnanec poberá v zmysle bodu 2.6.5. dočasný príspevok od sociálnej poisťovne v zahraničí, výška dočasného príspevku sa určí na základe príspevku Bundesanstalt für Arbeit, na ktorý by mal dotknutý zamestnanec nárok, ak by mal trvalý pobyt na území Spolkovej republiky.

Ak je príspevok skutočne poberaný zamestnancom vyšší, rozdiel sa odpočíta v zmysle článku 5.“

6 V zmysle článku 5 TV SozSich sa na účely poskytnutia dočasného príspevku zohľadnia aj iné príspevky, na ktoré má zamestnanec nárok, ako príspevky uvedené v článku 4 ods. 1.

7 Zmluva medzi Francúzskou republikou a Spolkovou republikou Nemecko o zamedzení dvojitého zdanenia a stanovení pravidiel vzájomnej právnej a administratívnej pomoci vo veciach daní z príjmov a z majetku, ako aj živnostenskej dane a dane z pozemkov uzavretá 21. júla 1959 a následne zmenená (čalej len „CDI“), stanovuje v článku 14 ods. 1:

„Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ako aj starobné dôchodky poskytované jedným zmluvným štátom... fyzickým osobám, ktoré majú trvalý pobyt v druhom členskom štáte za služby administratívneho alebo vojenského charakteru poskytnuté v súčasnosti, alebo v minulosti sa zdaťujú len v prvom štáte. Toto ustanovenie sa však nepoužije, ak sa odmeny poskytujú osobám, ktoré sú občanmi druhého štátu, a nie sú zároveň príslušníkmi prvého štátu; v tomto prípade sa odmeny zdanenia len v tom štáte, v ktorom tieto osoby majú trvalý pobyt.“

Spor pred vnútroštátnym súdom a prejudiciálna otázka

8 Pán Merida bol do 30. novembra 1999 civilným zamestnancom francúzskych ozbrojených síl rozmiestnených v Baden-Badene (Nemecko), pričom mal trvalý pobyt vo Francúzsku. Na jeho pracovnú zmluvu sa vzťahovala TV AL II a odmena mu bola poskytovaná nemeckými úradmi na meno a na účet jeho zamestnávateľa.

9 V súlade s článkom 14 ods. 1 CDI bola hrubá odmena, ktorú poberal pán Merida za svoju prácu zdaniteľná vo Francúzsku, po odpočítaní poistného na sociálne zabezpečenie, ktoré odvádza v Nemecku. Keže sadzby dane z príjmov vo Francúzsku boli nižšie ako v Nemecku, pán Merida poberal vyššiu čistú odmenu, než akú by poberal zamestnanec v porovnateľnej situácii, ale s trvalým pobytom v tomto druhom členskom štáte.

10 Po skončení jeho pracovnej zmluvy poberal pán Merida dočasný príspevok v súlade s článkom 4 TV SozSich. Pri určení vymeriavacieho základu tohto príspevku nemecké úrady použili odhadovaný výpočet a zo základnej odmeny, na ktorú v zmysle TV AL II „mal zamestnanec nárok v deň skončenia pracovného pomeru za jeden úplný kalendárny mesiac“ odpočítali nielen poistné na nemecké sociálne zabezpečenie, ale aj nemeckú daň z príjmov. Na druhej strane, aplikujúc ustanovenie článku 5 TV SozSich a bodu 2.9.4. vysvetlení a usmernení, nemecké úrady odpočítali z výšky dočasného príspevku poskytnutého pánovi Meridovi čiastku zodpovedajúcu podpore v nezamestnanosti, ktorú pán Merida poberal vo Francúzsku medzi 22. februárom a koncom marca 2000.

11 Podľa pána Meridu je odpočítanie odhadovanej nemeckej dane z príjmov z jeho základnej odmeny na účely určenia vymeriavacieho základu dočasného príspevku protiprávne. V zmysle CDI bola táto odmena zdaniteľná iba vo Francúzsku, a preto v tomto prípade sa stala predmetom protiprávneho dvojitého zdanenia. Odhadovaný výpočet tejto odmeny, použijúc nemecké daňové právo pre potreby určenia výšky tohto príspevku, je nielen v rozpore s účelom tohto príspevku, ktorým je náhrada straty príjmu po výpovedi, ale je v rozpore aj s právom Spoločenstva.

12 Tak prvostupňový, ako aj odvolací súd zamietol žalobu pána Meridu, ktorý podal odvolanie „Revision“ na vnútroštátny súd, ktorý predložil Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku.

13 Podľa tohto súdu odvolací súd aplikoval správne vnútroštátne právo, keď s konečnou platnosťou a správne zamietol žalobu ako nedôvodnú. Urobil tak v súlade s rozhodovacou praxou Bundesarbeitsgericht, v zmysle ktorej sa ako vymeriavací základ dočasného príspevku určí

odhadovaná čistá mzda podľa článku 4 ods. 3 písm. b) TV SozSich. V tomto zmysle mala Spolková republika Nemecko zohľadniť odhadovanú nemeckú daň z príjmov aj v prípade pána Meridu, ak keď mal trvalý pobyt vo Francúzsku a tam podliehal aj dani z príjmov.

14 Nedá sa však vylúčiť, že sociálni partneri si nesprávne vyložili článok 39 ES, keď zohľadnili odhadovanú nemeckú daň z príjmov aj na účely určenia vymeriavacieho základu dočasného príspevku zamestnancov s trvalým pobytom v inom členskom štáte.

15 V tomto zmysle uvádza vnútroštátny súd, že pán Merida sa cíti byť obeťou diskriminácie v tom, že v období, keď bol zamestnancom ozbrojených síl v Nemecku, bol povinný platiť dane z príjmov v súlade s francúzskym daňovým právom, a keď poberá podporu v nezamestnanosti vo Francúzsku a dočasný príspevok v Nemecku, musí zároveň akceptovať, že na účely určenia vymeriavacieho základu tohto príspevku sa použije odhadovaná čistá odmena zohľadňujúca zrážky v súlade s nemeckým daňovým právom. Podlieha tak súčasne daňovému právu dvoch členských štátov, čo má byť v rozpore s článkom 39 ES.

16 Vnútroštátny súd zo svojej strany poznamenáva, že po skončení pracovnej zmluvy pána Meridu sa na zdať odmietanie, ktoré poberal od Bundesrepublik Deutschland použijú ustanovenia CDI. Dotknutá osoba preto nesprávne namieta, že vymeriavací základ použiteľný pre hrubú sumu dočasného príspevku nie je upravený priaznivejšie v jeho prípade ako v prípade zamestnanca, ktorý nie je cezhraničným pracovníkom.

17 Napriek tomu Bundesarbeitsgericht sa rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je v rozpore s článkom 39 ES, ak sa pri určení vymeriavacieho základu dočasného príspevku v prípade podľa článku 4 ods. 1 písm. b) TV SozSich (článok 4 ods. 3 písm. b) druhá veta TV SozSich) vychádza z odhadovanej nemeckej dane z príjmov, ak bývalý zamestnanec býva v zahraničí a tam podlieha aj dani?“

O prejudiciálnej otázke

18 Článok 39 ES zakazuje akúkoľvek diskrimináciu pracovníkov členských štátov na základe štátnej príslušnosti, pokiaľ ide o zamestnanie, odmenu za prácu a ostatné pracovné podmienky.

19 Okrem toho článok 7 ods. 4 nariadenia č. 1612/68, ktoré objasňuje a vykonáva práva, ktoré migrujúcim pracovníkom prislúchajú v zmysle článku 39 ES (rozsudok z 15. januára 1998, Schöning-Kougebetopoulou C-15/96, Zb. s. I-47, bod 12), stanovuje, že každá klauzula kolektívnej zmluvy týkajúcej sa odmeňovania a ďalších pracovných podmienok alebo prepustenia je neplatná, ak ustanovuje diskriminačné podmienky vo vzťahu k pracovníkom, ktorí sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov

20 Nie je sporné, že dávka, akou je dočasný príspevok, ktorá patrí medzi výhody poskytované zamestnancom v prípade výpovede, spadá do oblasti vecnej pôsobnosti ustanovení citovaných v predchádzajúcom bode a že cezhraničný pracovník v situácii, v akej je pán Merida, sa môže dovoliť týchto ustanovení vo vzťahu k takémuto príspevku (v tomto zmysle pozri rozsudok z 24. septembra 1998, Komisia/Francúzsko, C-35/97, Zb. s. I-5325, body 36, 40 a 41).

21 V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora pravidlo rovnakého zaobchádzania obsiahnuté v článku 39 ES a v článku 7 nariadenia 1612/68 nezakazuje len zjavnú diskrimináciu z dôvodu štátnej príslušnosti, ale aj všetky skryté formy diskriminácie, pri ktorých vedie uplatnenie iných kritérií rozlišovania k rovnakému výsledku (pozri najmä rozsudok z 23. mája 1996, O'Flynn, C-237/94, Zb. s. I-2617, bod 17).

22 Zásada zákazu diskriminácie nevyžaduje iba to, aby sa porovnateľné prípady neposudzovali odlišne, ale aj to, aby sa rozdielne prípady neposudzovali rovnako (pozri najmä rozsudok zo 17. júla 1997, National Farmers' Union a i., C-354/95, Zb. s. I-4559, bod 61).

23 Ustanovenie vnútroštátneho práva treba považovať za nepriamo diskriminačné, ak svojou povahou môže mať nepriaznivejší dopad na migrujúcich pracovníkov ako na pracovníkov daného štátu a v dôsledku toho môže znevýhodniť prvú skupinu pracovníkov s výnimkou, ak je objektívne odôvodnené a primerané sledovanému cieľu (pozri najmä rozsudok O'Flynn, už citovaný, bod 20).

24 V danom prípade zohľadnenie odhadovanej nemeckej dane z príjmov znevýhodňuje cezhraničných pracovníkov. Odpočítanie tejto odhadovanej dane pri vypočítaní vymeriavacieho základu doň príspevku skutočne znevýhodňuje osoby, ktoré podobne ako pán Merida majú trvalý pobyt a podliehajú dani v inom členskom štáte ako v Spolkovej republike Nemecko, v porovnaní s pracovníkmi, ktorí majú trvalý pobyt a podliehajú dani v tomto druhom štáte.

25 V prípade posledne menovaných pracovníkov sa určuje vymeriavací základ doň príspevku tak, že zodpovedá istej mzde, na ktorú by mala dotknutá osoba nárok v prípade poskytnutia tohto príspevku, ak by jej nebola daná výpoveď. Tento výsledok sa dosiahne odpočítaním okrem poistného na sociálne zabezpečenie aj odhadovanej sumy daní splatných v zmysle nemeckého daňového práva, ktorému bola dotknutá osoba podriadená aj počas trvania pracovného pomeru.

26 Počas prvého roku po skončení pracovného pomeru predstavuje doň príspevok 100 % rozdielu medzi vymeriavacím základom a výškou podpory v nezamestnanosti (v zmysle článku 4 ods. 3 písm. b) TV SozSich). Článok 4 ods. 4 druhá veta TV SozSich zaručuje okrem iného neutralitu akejkoľvek prípadnej daňovej povinnosti, ktorej predmetom by sa mohol stať doň príspevok, najmä preto, že by sa prekročila maximálna miera oslobodenia od dane v Nemecku.

27 V dôsledku toho je počas prvého roku po skončení pracovného pomeru príjem bývalých zamestnancov s trvalým pobytom v Nemecku rovnaký tomu, aký bol v prípade, keď boli aktívnymi pracovníkmi.

28 Naopak, v prípade cezhraničných pracovníkov v situácii, v akej sa nachádza pán Merida, odpočítanie odhadovanej nemeckej dane z príjmov pri určení vymeriavacieho základu doň príspevku neumožňuje dosiahnuť rovnaký výsledok prostredníctvom poskytnutia tohto príspevku, ktorý je podobne ako mzda, ktorú predtým poberal pán Merida, zdaňovaný vo Francúzsku v súlade s článkom 14 ods. 1 CDI.

29 Nemecké úrady odôvodňujú používanie tohto spôsobu výpočtu v prípade cezhraničných pracovníkov tým, že používanie iných spôsobov výpočtu, ktoré by zohľadňovalo trvalý pobyt dotknutej osoby by viedlo k administratívnym ťažkostiam, ako aj k rozpočtovým dôsledkom, ktoré by nastali, ak by nezohľadnili nemeckú daň z príjmov.

30 Tieto námietky o zvyšovaní finančných nárokov a administratívnych ťažkostí však treba zamietnuť. Takéto dôvody v žiadnom prípade nemôžu odôvodniť nesplnenie si záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy ES zo strany Spolkovej republiky Nemecko (pozri najmä rozsudok z 15.

januára 2002, Gottardo, C?55/00, Zb. s. I?413, bod 38).

31 Po?as pojednávania nemecká vláda vyhlásila, že ?lánok 4 ods. 4 druhá veta TV SozSich sa má vykladať v tom zmysle, že osoba nachádzajúca sa v postavení pána Meridu môže eventuálne dostať späť v Nemecku ?iastku dane zaplatenej z titulu do?asného príspevku v ?lenskom štáte, kde má trvalý pobyt. V skuto?nosti cie?om tohto ustanovenia je neutralizovať akúko?vek da?, ktorá by z dôvodu poberania tohto príspevku mala byť zaplatená, nech sa tak stane v ktoromko?vek ?lenskom štáte.

32 No skuto?nosť, ktorá mala byť preukázaná, že dať zaplatená v ?lenskom štáte trvalého pobytu sa dodato?ne vráti v ?lenskom štáte, kde bola dotknutá osoba zamestnaná, nemení ni? na závere, že zoh?adnenie odhadovanej nemeckej dane z príjmov znamená diskrimináciu pracovníkov nachádzajúcich sa v situácii pána Meridu.

33 V skuto?nosti odpo?ítanie odhadovanej nemeckej dane z príjmov pri ur?ení vymeriavacieho základu do?asného príspevku nie je nijako spojené s da?ou z príjmov, ktorú zaplatil daný pracovník po?as trvania pracovného pomeru vo Francúzsku, takže aj keď sa poberate?ovi do?asného príspevku dodato?ne v Nemecku vráti suma, ktorá zodpovedá ním zaplatenej dani vo Francúzsku, tento príspevok sa v kone?nom dôsledku stále môže byť nižšou sumou, ako je rozdiel medzi príjmom dotknutej osoby po?as aktívneho zamestnania a podporou v nezamestnanosti.

34 Nie je ani sporné, že tomu tak je v prípade konania pred vnútroštátnym súdom, v ktorom odpo?ítanie odhadovanej nemeckej dane z príjmov v prípade cezhrani?ných pracovníkov nachádzajúcich sa v situácii pána Meridu skuto?ne vedie k tomu, že títo pracovníci sú ukrátení o ?asť ?istého príjmu, ktorý poberali v období, keď pracovali pre ozbrojené sily rozmiestnené v Nemecku, pričom táto ?asť príjmu zodpovedá rozdielu medzi da?ou zaplatenou vo Francúzsku a – ?o je vyššia suma – odhadovanou nemeckou da?ou z príjmov odpo?ítanou pri vypo?ítaní do?asného príspevku.

35 Takže naopak ako v prípade pracovníkov s trvalým pobytom v Nemecku, v prípade cezhrani?ných pracovníkov nachádzajúcich sa v situácii pána Meridu uplatnenie odhadovanej nemeckej dane z príjmov neumož?uje, aby poskytnutie do?asného príspevku nahradilo po?as prvého roka po skon?ení pracovného pomeru takto vzniknutú stratu mzdy.

36 Naopak, takáto náhrada by mohla byť poskytnutá, ak by nemecké úrady ur?ili vymeriavací základ do?asného príspevku, ktorý je zdanite?ný vo Francúzsku v zmysle ?lánku 14 ods. 1 CDI bez odpo?ítania odhadovanej nemeckej dane z príjmov, ktorá nebola splatná vo vz?ahu ku mzde vyplatenej dotknutej osobe po?as jej aktívneho pracovného pomeru a nevrátili by pritom dať z príjmov zaplatenú vo Francúzsku.

37 Za týchto okolností treba odpovedať na predloženú otázku tak, že ?lánok 39 ES a ?lánok 4 ods. 7 nariadenia ?. 1612/68 bránia prijatiu alebo existencii takej vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v kolektívnej zmluve, v zmysle ktorej sa výška sociálnej dávky, akou je do?asný príspevok poskytovaný ?lenským štátom, v ktorom sa vykonával pracovný pomer vypo?íta tak, že odhadovaná dať z príjmov splatná v tomto ?lenskom štáte sa odpo?íta pri ur?ení vymeriavacieho základu tohto príspevku, pričom však v zmysle zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia platy, mzdy a iné podobné odmeny poskytované pracovníkom, ktorí nemajú trvalý pobyt v ?lenskom štáte, kde sú zamestnaní, sa zda?ujú iba v ?lenskom štáte, kde títo pracovníci majú trvalý pobyt.

O trovách

38 Vzh?adom na to, že konanie pred Súdnyim dvorom má vo vz?ahu k ú?astníkom konania vo

veci samej incidenčný charakter a bolo zaťaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Trovy, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených úastníkov konania vo veci samej, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Ľánok 39 ES a Ľánok 7 ods. 4 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva bráni prijatiu alebo existencii takej vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v kolektívnej zmluve, v zmysle ktorej sa výška sociálnej dávky, akou je dočasný dodatočný príspevok („Überbrückungsbeihilfe“), príspevok poskytovaný Ľanským štátom, v ktorom sa vykonával pracovný pomer vypočítá tak, že odhadovaná daň z príjmov splatná v tomto Ľanskom štáte sa odpočíta pri určení vymeriavacieho základu tohto príspevku, pričom však v zmysle zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia platy, mzdy a iné podobné odmeny poskytované pracovníkom, ktorí nemajú trvalý pobyt v Ľanskom štáte, kde sú zamestnaní, sa zdaňujú iba v Ľanskom štáte, kde majú trvalý pobyt.

Podpisy

* Jazyk konania: nemčina.